

HOOFDSTUK XXV

Een Lofzang van het Hersteld Israël

VERZEN 1 TOT 5

- 1. HEERE! Gij zijt mijn God, U zal ik verhoogen, Uwen naam zal ik loven, want Gij hebt wonder gedaan; Uwe raadslagen van verre zijn waarheid en vastigheid.**
- 2. Want Gij hebt van de stad een steenhoop gemaakt, de vaste stad tot een' vervallen hoop; het paleis der vreemdelingen, dat het geene stad meer zij, in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden.**
- 3. Daarom zal U een machtig volk eeren, de stad der tirannische volken zal U vreezen.**
- 4. Want Gij zijt den arme eene sterkte geweest, eene sterkte den nooddruftige, als hem bange was; eene toevlucht tegen den vloed, eene schaduw tegen de hitte; want het blazen der tirannen is als een vloed tegen eenen wand.**
- 5. Gelijk de hitte in eene dorre plaats, zult Gij de onstuimigheid der vreemdelingen nederdrukken; gelijk de hitte door de schaduw eener dikke wolk, zal het gezang der tirannen vernederd worden.**

Dit hoofdstuk bevat drie deelen: een lofzang van het godvruchtig overblijfsel over Gods wonderlijke uitredding; de heerlijkheid aller volken in het vrederijk en den ondergang der Moabieten. De Psalmisten en Profeten zijn vol van lofliederen, die zullen worden aangeheven door het bekeerde Israël der laatste dagen, Ps. 46; 67; 96—100; Jes. 12. In het volgend hoofdstuk hebben we al weder zulk een loflied en we zullen ze nog gedurig weder bij Jesaja ontmoeten. Onze profeet is tevens een Psalmist.

In vers 1 worden de wondere daden en de trouwe vervullingen van Zijn Woord geloofd, terwijl in het volgend vers de ondergang van Babel bezongen wordt. Men denke hier echter meer aan den ondergang van het Babel der toekomst, dan aan dien van het verleden Babel, dat werkelijk in eeuwigheid niet zal worden herbouwd. Want bij Babels val door Cyrus is de stad niet tot een steenhoop en een vervallen hoop gemaakt. Ten gevolge van den ondergang van het anti-christelijk Babel zal de bekeering der Heidenen tot stand komen, eene troostvolle waarheid, waarop wij telkens weder worden gewezen. Een machtig natie staat hier als een verzamelaar voor elk machtig volk en de stad der tirannische volken staat hier voor de hoofdstad van alle groote en heerschzuchtige volken. Wien zullen deze volken vreezen? Wien anders dan Christus, Die dan Zijne heerlijkheid voor het oog aller volken zal hebben ten toon gespreid! Zijne dierbaarheid wordt in vers 4 bezongen. Laat ons letten op de heerlijke namen, die Hem door het hersteld Israël gegeven worden. Zij noemen Hem eene Sterkte voor den arme en nooddruftige. Israël was voorheen steeds de zwakste en de vertrapte van alle volken, doch Hij zal Zijn volk tot een Sterkte, een Fort en

Vesting, worden. Hij was een Toevlucht tegen den stortvloed van den Antichrist, die Israël bijna overstroomde; eene Schaduw tegen de hitte. Schaduw is in de Schrift het staande beeld voor bescherming. Toen in de groote verdrukking de hitte van Gods toorn en de hitte der hel tegen Israël brandden is Hij ten slotte in den allergrootsten nood gekomen als Israëls beschermer. Het blazen, de woede en de razernij der aartsgeweldenaren wordt door Hem belachen, want het is voor Hem als een regenplas tegen een muur. Verder wordt het razen der geweldige verdrukkers nog vergeleken bij het branden van de zomerhitte op een dor en droog veld. Komt er op zulk een veld ook nog een blakerende zon, dan verschroeit alles en zoo zal ook Christus die goddeloozen verteren door Zijn gloed. Met nog weer een ander beeld wordt eindelijk gezegd, dat Hij gelijk door de schaduw eener dikke wolk, een donderwolk, de hitte wordt weggenomen, het zegelied der tirannen zal vernederen.

De Heerlijkheid aller Volken in het Rijk van Christus

VERZEN 6 TOT 9

6. En de HEERE der heirscharen zal op dezen berg allen volken een' vetten maaltijd maken, eenen maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn.

7. En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des aangezichts, waarmede alle volken bewonden zijn, en het deksel, waarmede alle natiën bedekt zijn.

8. Hij zal den dood verslinden tot overwinning, en de Heere HEERE zal de tranen van alle aangezichten afwisschen; en Hij zal de smaadheid Zijns volks van de gansche aarde wegnemen; want de HEERE heeft het gesproken.

9. En men zal te dien dage zeggen: Ziet, deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijne zaligheid.

In deze verzen wordt ons gezegd, wat de Heere Jezus in den dag Zijner toekomst allen volken bereiden zal; voorts wat Hij hun ontnemen zal en wat Israël in dien dag als belijdenis op zijne lippen zal nemen, het heil der volken wordt hier voorgesteld bij een vetten maaltijd. In den hoofdmaaltijd van den dag, die bij de meer gegoeden gelijk stond met een feestmaal, lag voor Israël de idee van vriendschap, vrede, vrijheid, vreugde, vereeniging, verzadiging. Het zijn juist deze heerlijke gedachten, die de Heiland ook in het Heilig Avondmaal gelegd heeft en die wij ook hier ons hebben te denken. Velen hebben te dezer plaats het Heilig Avondmaal willen vinden, doch dit is niet hier nog ergens elders in het Oude Testament. Dit is immers ook niet voor alle volken en daarbij wordt nimmer den dood niet verslonden en de tranen niet uit de oogen gewischt. Integendeel daar gevoelen wij als geloovigen nog dat wij midden in den dood liggen en daar pinken wij nog wel eens een traan van droefenis over onze zonden uit het oog.

Een merkwaardig Gastheer! De Heer der heirscharen; een wonderlijk Restaurant: op dezen berg d. i. Zion; een groote menigte gasten: alle volken; een zeer rijke maaltijd. Tegen een eenvoudig-letterlijke opvatting kunnen we geen overwegend bezwaar inbrengen, omdat wij op grond van Luk. 22:18 en verwante teksten weten, dat de Heere met de Zijnen van de vrucht des wijnstoks zal drinken. Als toch in de dagen des Ouden Verbonds de Engelen, die geene lichamen hebben, van Abrahams gemest kalf konden eten, dan zullen de geloovigen met hunne nieuwe lichamen zeker ook wel aan een maaltijd deel kunnen nemen. Zelfs behoeven we hier nog niet aan de opgestane geloovigen te denken, maar kunnen ons bij het verheerlijkt volk der aarde, Israël en de volken van het vrederijk, bepalen. Toch komt het ons voor dat wij beter doen hier, behalve aan bovengenoemde zegeningen, te denken aan het merg van levenssterking en den wijn van levensopwekking en levensvreugde. De Psalmist zong van den wijn, die het hart des menschen verheugt. Gezuiverde wijnen wijzen op de gezondheid van den drank. Er zullen geene sterke en zinnen bedwelmende elementen meer in zijn.

Wat de Heere dan den volken ontnemt? (1) Het bewindsel des aangezichts. De volken worden hier voorgesteld als geblinddoekt. Dat zijn ze ook, hoe ze ook roemen op verlichting. De god dezer eeuw heeft hunne zinnen verblind. Welnu, die verblindheid neemt Christus weg. (2) Hij zal den dood verslinden tot overwinning. In I Cor. 15:54 haalt Paulus dit woord aan en als hij dit doet breekt hij uit in een triomflied over dood en hades. Ook wij kunnen hier in hope zalig zijn. Toch weten wij dat de dood gedurende het vrederijk er voor de volken, niet voor de Gemeente en voor het vrome Israël, nog zijn zal, hoewel hij niet meer zal heerschen als thans. Zoo zien we dan dat hier niet alleen op de aardsche, maar ook zelfs reeds eenigermate op de hemelsche zijde van het vrederijk gewezen wordt. (8) Van de tranen kan hetzelfde gezegd. De hemellingen en de rechtvaardigen op aarde zullen niet meer weenen, doch anders zullen er nog wel enkele tranen op aarde zijn, dewijl er ook nog eenige zonde zal zijn. Van de aangezichten aller vromen zijn ze echter dan reeds afgewischt. (4) Hij zal de smaadheid Zijns volks van de gansche aarde wegnemen. Dit zal gebeuren, want Jehova heeft het gesproken. Het laatste vers wijst eindelijk nog op de heerlijke belijdenis, welke het tot God bekeerde Israël dan op de lippen zal nemen. En niet als lippen-belijdenis, maar als de diepgevoelde uiting des harten, Hoe heerlijk is dit alles!

Israëls Triomflied op den Ondergang van Moab

VERZEN 10 TOT 12

10. Want de hand des HEEREN zal op dezen berg rusten; maar Moab zal onder Hem verdorscht worden, gelijk het stroo verdorscht wordt tot mist.

11. En Hij zal Zijne handen uitbreiden in het midden van hen, gelijk als een zwemmer die uitbreidt om te zwemmen, en Hij zal hunnen hoogmoed vernederen met de lagen hunner handen.

12. En Hij zal de hooge vesten uwer muren buigen, vernederen, ja, Hij zal ze ter aarde tot het stof toe doen reiken.

Kennelijk zingt hier nog het tot God bekeerde Israël. In tegenstelling met de heerlijkheid van Zions Vorst en volk, bezingt het Moabs ondergang. De Moabieten werden steeds tot de gevaarlijkste van Israëls vijanden gerekend. Daarom bezingen ze hier in Moabs vernedering en val den val van al hunne vijanden. Moab wordt onder Zijn voeten gedorscht, gelijk het stroo gedorscht wordt tot mist. Dit is een eigenaardige uitdrukking, daar men wel het koren dorscht tot stroo, maar niet het stroo tot mist. Van Hamelsveld geeft hierop een noot, die op deze uitdrukking al het gewenschte licht ontsteekt als hij zegt: „Het stroo, uitgedorscht en kort gesneden door de dorschsleden, wordt in het Oosten in klei en leem getrapt, om dus tichelsteenen te bereiden die in de zon gedroogd worden.” Over het volgende beeld van den zwemmer is de rijkste verscheidenheid van gedachte. - De vraag is hier inzonderheid wie de hij is van dit vers. Onze Statenvertaling denkt aan God of Christus en velen volgen haar. Ook Calvijn meent, dat de Heere hier bij een zwemmer wordt vergeleken, die links en rechts de handen uitslaat om niet te verdrinken. Het is echter beter om dit voornaamwoord op Moab te laten slaan, gelijk vele andere bekwame uitleggers ook doen. De profeet heeft hier nog het beeld voor den geest, dat hij pas op Moab heeft toegepast: het stampen van Moab, namelijk, in het water van een mestkuil. Het neergestampte stroo wordt voor hen nu plotseling een persoon, die in dien modderpoel ligt te zwemmen en zich nu met alle macht daaruit poogt los te werken, doch tevergeefs. Deze zware straf overkomt Moab vanwege zijn hoogmoed. Die werpt zijn hooge muren in 't stof.